

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖS
PAŽYMA**

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 30 STRAIPSNIO
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-2082“ PROJEKTO
(TAP NR. 17-1665(2); TAIS NR. 17-13319)**

2017-11-28 Nr. NV-3009

Vilnius

1. Projekto rengėja – Aplinkos ministerija.

2. Projekto tikslas – **nepritarti** buvusio Seimo nario R. Žilinsko **pasiūlymui pakeisti komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo sąlygas**, nustatant reikalavimą, kad rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą ir tvarkymą (toliau – rinkliava):

- mokama pagal *faktinį* iš atliekų turėtojų surenkamų ir tvarkomų komunalinių atliekų kiekį;
- apmokestinami asmenys tik už kurį nors *vieną* disponuojamo toje savivaldybės teritorijoje nekilnojamojo turto objektą;
- gali būti imama tik tuo atveju, jei paslauga yra suteikiama *ištisus metus* ir atliekų surinkimo aikštelė yra įrengta ne didesniu nei *150 metrų atstumu* nuo atliekų turėtojo apmokestinamo nekilnojamojo turto objekto;
- renkama tik iš toje savivaldybėje *registruotų* atliekų turėtojų;
- neimama už *žemės* sklypus.

3. Dabartinė situacija:

- 2015 m. vasario 25 d. Vyriausybė nutarimu Nr. 216 nepritarė Įstatymo projektui Nr. XIIP-2082;
- Seimo valdyba 2017 m. birželio 7 d. sprendimu Nr. SV-S-289 paprašė Vyriausybės pateikti išvadą Seimui dėl to paties Įstatymo projekto;
- Aplinkos ministerija teikia septynioliktosios Vyriausybės pozicijos projektą.

4. Projekto esmė – **siūloma nepritarti Įstatymo projektui dėl šių priežasčių:**

- siūlymas nustatyti, kad būtų numatyta galimybė rinkliavą mokėti *pagal faktinį atliekų kiekį* yra perteklinis. Savivaldybės, nustatydamos rinkliavos dydį, vadovaujasi Vyriausybės patvirtintomis taisyklėmis, kuriose jau yra įtvirtinta galimybė rinkliavos dydžio kintamąją dalį skaičiuoti pagal komunalinių atliekų svorį;
- vertinant kitų šalių patirtį, atliekų surinkimo būdas, kai rinkliavai apskaičiuoti reikia nustatyti faktinį atliekų kiekį, yra gerokai brangesnis, todėl tai lemtų didesnes rinkliavas, padaugėtų atvejų atliekų atsikratymo neleistiniais būdais, o padariniai būtų likviduojami visų mokesčių mokėtojų lėšomis;
- siūloma formuluotė, kad rinkliava gali būti imama tik tuo atveju, jei paslauga yra *suteikiama ištisus metus*, yra neaiški ir dviprasmiška, nėra numatyta paslaugos suteikimo apimtis, neaišku kokia atliekų tvarkytojo veikla būtų laikoma kaip paslaugos nesuteikimas (pvz., ar paslauga turėtų būti teikiama nenutrūkstamai visus metus ir tik tada būtų imama rinkliava, ar rinkliava galėtų būti imama jeigu paslaugos teikimas per metus nutraukiamas tam tikrą laikotarpį ir pan.);
- pasirinktas 150 metrų atstumas nuo atliekų surinkimo aikštelės iki atliekų turėtojo nekilnojamojo turto objekto ir šių aikštelių įrengimas savivaldybėms sudarytų prielaidas didėti finansinei naštai, o dėl skirtingų teritorinės urbanizacijos sąlygų šios aikštelės nurodytu atstumu ne visur galėtų būti įrengtos, o tai leistų kai kuriems atliekų turėtojams išvengti rinkliavos mokėjimo;

- pateikti pasiūlymai prieštarauja Įstatymo nuostatoms. Taptų sudėtinga įgyvendinti „teršėjas moka“ principą, kadangi atsirastų galimybė atliekų turėtojai išvengti rinkliavos mokėjimo (pavyzdžiui, kai asmuo, būdamas kelių nekilnojamojo turto objektų savininku toje pačioje savivaldybėje, vieną iš jų perleisť naudotis kitiems asmenims, kurie nebūtų registruojami tame nekilnojamojo turto objekte).

5. Derinimas – suderinta su Vidaus reikalų ministerija, Finansų ministerija, Teisingumo ministerija, Lietuvos savivaldybių asociacija, Lietuvos regioninių atliekų tvarkymo centrų asociacija, Vyriausybės atstovais apskrityse.

6. Atitikimas Vyriausybės programos nuostatoms – Vyriausybės išvados projektas tiesiogiai Vyriausybės programos nuostatų neįgyvendina.

Vėluojama pateikti Vyriausybės išvadą Seimui (terminas 2017-07-05).

7. Dalykinio vertinimo išvada – pritariame teikiamam Vyriausybės išvados projektui ir siūlome jį svarstyti Vyriausybės posėdyje (B dalyje). Į Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės redakcinio pobūdžio pastabas Aplinkos ministerija atsižvelgs (suderinta) teikdama nutarimo projektą pasirašyti Ministrui Pirmininkui.

Politikos įgyvendinimo grupės patarėja

Gina Gajauskienė

Gina Gajauskienė, tel. 870663765, el. p. gina.gajauskiene@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius,
tel. (8-5) 266 3661, faks. (8-5) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2017-11-20 Nr. (17-2)-D8- 7721

I

Nr.

DĖL NUTARIMO PROJEKTO

Vykdydama Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanclerio pavaduotojo 2017 m. rugsėjo 28 d. raštu Nr. S-2559 įformintą pavedimą dėl Seimo valdybos 2017 m. rugsėjo 20 d. sprendimo Nr. SV-S-379 1.1 papunkčio, Aplinkos ministerija teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 30 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-2082“ projektą (toliau – Nutarimo projektas).

Nutarimo projekte siūloma nepritari Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 30 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymo projektui Nr. XIIP-2082 atsižvelgiant į Nutarimo projekte nurodytas priežastis.

Nutarimo projektas skelbtas Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinės sistemos (TAIS) projektų registravimo posistemėje.

Nutarimo projektas teiktas derinti Vidaus reikalų ministerijai, Finansų ministerijai, Teisingumo ministerijai, Lietuvos savivaldybių asociacijai, Lietuvos regioninių atliekų tvarkymo centrų asociacijai, Vyriausybės atstovams apskrityse. Pastabas pateikė tik Teisingumo ministerija, į kurios pateiktas pastabas atsižvelgta. Nutarimo projektas pataisytas pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2017 m. lapkričio 8 d. išvadoje Nr. NV-2843 pateiktas pastabas.

Nutarimo projektą parengė Aplinkos ministerijos Atliekų departamento Atliekų valdymo skyriaus vedėja Laura Zukė (tel. 8 706 62705 el. p. l.zuke@am.lt).

PRIDEDAMA:

1. Nutarimo projektas, 3 lapai.
2. Suinteresuotų institucijų pastabos, 2 lapai.

Aplinkos ministras

Kęstutis Navickas

L. Zukė, 8 706 62705, el. p. laura.zuke@am.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787
30 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIP-2082**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2017 m. birželio 7 d. sprendimo Nr. SV-S-289 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

nepritarti Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 30 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymo projektui Nr. XIIP-2082 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo (toliau – Įstatymas) 30 straipsnio 10 dalies 4 ir 6 punktai yra pertekliniai, nes Europos Sąjungos (toliau – ES) Teisingumo Teismo aiškinimu, kur pastarasis, atskleisdamas principo „teršėjas moka“ esmę, savo jurisprudencijoje yra išaiškinęs, kad kalbant apie komunalinių atliekų tvarkymo ir šalinimo išlaidų padengimą, kiek tai susiję su paslauga, kuri kolektyviai teikiama visiems atliekų turėtojams, ES valstybės narės turi užtikrinti, kad iš principo visi šios paslaugos vartotojai, kaip atliekų turėtojai, kolektyviai padengtų visas minėtų atliekų šalinimo išlaidas (Teisingumo Teismo 2009 m. liepos 16 d. prejudicinis sprendimas byloje *Futura Immobiliare srl Hotel Futura* ir kt. (C-254/08), 46 p.), o ES valstybės narės turi teisę pasirinkti formą ir būdus šiam rezultatui pasiekti (Teisingumo Teismo 2008 m. birželio 24 d. didžiosios kolegijos prejudicinis sprendimas byloje *Commune de Mesquer* (C-188/07), 80 p.).

Be to, Įstatymo 30² straipsnyje nustatyti komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodaros reikalavimai. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodara nustatoma vadovaujantis solidarumo, proporcingumo, nediskriminavimo, sąnaudų susigrąžinimo principais ir principu „teršėjas moka“. Įstatymo 30² straipsnio 2 dalyje taip pat nustatyta, kad komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kaina turi būti pagrįsta būtinosiomis su komunalinių atliekų tvarkymu susijusiomis sąnaudomis. Ši kaina turi užtikrinti ilgalaikį komunalinėms atliekoms tvarkyti skirtos infrastruktūros eksploatavimą, jos atnaujinimą ir sudaryti komunalinių atliekų turėtojams priimtinas sąlygas dalyvauti tvarkant komunalines atliekas, taip pat mažinti aplinkos taršą. Įstatymo 30² straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad savivaldybės, nustatydamos rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydį, turi vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais principais. Įstatymo 30² straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad nustatant rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydį, turi būti vadovaujama Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. liepos 24 d. nutarimu Nr. 711 „Dėl Vietinės rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio nustatymo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintomis taisyklėmis (toliau – Taisyklės). Taisyklės nustato dvinarės rinkliavos taikymą, kuri susideda iš pastoviosios ir kintamosios dedamųjų. Kintamoji rinkliavos dedamoji yra tokia, kad padengtų kintamąsias su komunalinių atliekų tvarkymu susijusias išlaidas, ir yra sietina su konkrečiu atliekų turėtojo atiduodamu komunalinių atliekų kiekiu. Savivaldybės,

vadovaudamosi Taisyklių nuostatomis, rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio kintamąją dalį, atsižvelgiant į Taisyklių 31.3 papunkčio nuostatas, gali skaičiuoti pagal atiduodamų komunalinių atliekų svorį. Tokiu būdu yra suteikta galimybė savivaldybės pasirinkti, kad atliekų turėtojas mokėtų už faktiškai atiduodamą atliekų kiekį.

Vertinant kitų valstybių patirtį atliekų tvarkymo srityje – atliekų surinkimo būdas, kai įmokai apskaičiuoti reikia nustatyti faktinį atliekų kiekį, įmanomas, tačiau yra gerokai brangesnis. Tam reikėtų didesnių ekonominių sąnaudų, todėl padidėtų komunalinių atliekų tvarkymo surinkimo ir administravimo išlaidos, o tai atitinkamai atliekų turėtojams lemtų didesnes įmokas už komunalinių atliekų tvarkymo paslaugą. Siejant rinkliavą ar kitą įmoką už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą su kiekvieno atliekų turėtojo atiduodamu atliekų kiekiu, padaugėtų atvejų jų atsikratyti neleistiniais būdais, o padarinius savivaldybės teisės aktų nustatyta tvarka privalo likviduoti visų mokesčių mokėtojų lėšomis.

2. Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Įstatymo 30 straipsnio 10 dalies 2 punkte siūloma nuostata – perteklinė, nes Įstatymo 30¹ straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, organizuojant komunalinių atliekų tvarkymą, sudarant komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo sutartį arba mokant savivaldybės nustatytą rinkliavą, atliekų turėtojams atstovauja jų naudojamo nekilnojamojo turto objekto savininkas arba nekilnojamojo turto objekto savininko įgaliotas asmuo, arba daugiabučio namo savininkų bendrija, individualių gyvenamųjų namų savininkų bendrija, garažų savininkų bendrija, sodininkų bendrija ar kita bendrija, arba bendrojo naudojimo objektų administratorius, arba asmenys, sudarę jungtinės veiklos sutartis bendrosios dalinės nuosavybės teisei įgyvendinti (toliau – įgalioti asmenys).

3. Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Įstatymo 30 straipsnio 10 dalies 7 punkto nuostata yra neaiški ir dviprasmiška dėl formuluotės „suteikiama ištiesus metus“ – nenurodoma, ar paslauga turėtų būti teikiama nenutrūkstamai visus metus ir tik suteikus tokią nenutrūkstamai teiktą paslaugą būtų imama rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą. Jeigu paslaugos teikimas per metus nutraukiamas tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui, 3 dienas, neaišku, ar rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą galėtų būti imama. Taip pat nenurodoma, kaip būtų įgyvendinama ši nuostata, jeigu už komunalinių atliekų tvarkymo paslaugas ar galimybę naudotis atliekų tvarkymo sistema visus metus mokėtis būtų renkamas kas ketvirtį. Šioje nuostatoje nėra numatyta paslaugos suteikimo apimtis, taip pat neaišku, kokia atliekų tvarkytojo veikla būtų laikoma kaip paslaugos nesuteikimas.

Pasirinktas 150 metrų atstumas nuo atliekų surinkimo aikštelės iki atliekų turėtojo nekilnojamojo turto objekto ir šių aikštelių įrengimas savivaldybėms sudarytų prielaidas didėti finansinei naštai – tam prireiktų didelių investicijų ir laiko sąnaudų, o dėl skirtingų teritorinės urbanizacijos sąlygų šios aikštelės nurodytu atstumu ne visur galėtų būti įrengtos, o tai leistų kai kuriems atliekų turėtojams išvengti rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą mokėjimo.

4. Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Įstatymo 30 straipsnio 7 punkte suformuluotas teiginys „nuo atliekų turėtojo apmokestinamo nekilnojamojo turto objekto“ suponuoja klaidinančią prielaidą, kad rinkliava ar kita įmoka už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą imama už atliekų turėtojų priklausantį nekilnojamojo turto objektą, o ne už komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos ar galimybės naudotis atliekų tvarkymo sistema suteikimą. Pagal Įstatymo 30¹ straipsnio 1 dalį organizuojant komunalinių atliekų tvarkymą, sudarant komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo sutartį arba mokant savivaldybės nustatytą rinkliavą, atliekų turėtojams atstovauja įgalioti asmenys. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, minėto punkto reikėtų atsisakyti.

Įstatymo projekto 1 straipsnyje keičiamo Įstatymo 30 straipsnio 10 dalies 3 ir 5 punktuose pateiktų pasiūlymų reikėtų atsisakyti dėl išvardintų priežasčių. Pirma, priėmus 3 punkte siūlomą nuostatą, susidarytų tokia situacija, kai asmuo, būdamas kelių nekilnojamojo

turto objektų savininku toje pačioje savivaldybėje, gali vieną iš jų perleisti naudotis kitiems asmenims, kurie neregistruojami tame nekilnojamojo turto objekte ir negalės būti apmokestinami už komunalinių atliekų tvarkymo paslaugas. Pažymėtina, kad pagal siūlomą teisinį reguliavimą už perleistą naudotis kitiems asmenims nekilnojamojo turto objektą negalės būti apmokestintas ir nekilnojamojo turto savininkas. Antra, priėmus 5 punkte siūlomą nuostatą, jeigu savivaldybės teritorijoje už galimybę naudotis atliekų tvarkymo sistema yra įvesta visuotinė rinkliava, neregistruotas atliekų turėtojas, savarankiškai nesudaręs sutarties, išvengs rinkliavos mokėjimo. Taip pat, priėmus keičiamo Įstatymo 30 straipsnio 10 dalies 3 ir 5 punktuose pateiktus pasiūlymus, visuotinį principą „teršėjas moka“ įgyvendinti taptų sudėtinga, kadangi atsiranda galimybė atliekų turėtojui išvengti rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą mokėjimo. <...>“.

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras

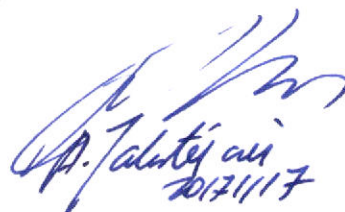

Aplinkos ministras
Kęstutis Navickas

2017-11-20

VYRIAUSIOJI SPECIALISTĖ
REGINA JURKONIENĖ
2017-11-20

A. Jankauskaitė
2017/11/17

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai

2017-10- Nr.

Į 2017-10-11 Nr. (17-2)-D8-6809

DĖL IŠVADOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTUI

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi [Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 30 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-2082“ projektą](#) (toliau – Projektas), teikia šias pastabas:

1. Projekto 1 p. argumentai grindžiami įstatyminio teisinio reguliavimo perteklišku, t. y., kad atitinkamos nuostatos jau yra įtvirtintos poįstatyminiame teisės akte. Atsižvelgiant į tai, kad aplinkos ministras įstatymu nėra apribotas ir bet kuriuo metu gali pakeisti jo paties nustatytą, poįstatyminiame teisės akte įtvirtintą, teisinį reguliavimą, tokie argumentai nėra tinkami ir pakankami.

2. Projekto 2 p. netiksliai cituojamos Atliekų tvarkymo įstatymo 30² str. 4 d. nuostatos (jose tiesiogiai nenumatyta pareiga atsižvelgti į šio straipsnio 3 d. minimas taisykles). Projekto 2 p. vietoj „Dėl Rinkliavos“ įrašytina „Dėl Vietinės rinkliavos“, taip patikslinant Vyriausybės 2013 m. liepos 24 d. nutarimo Nr. 711 antraštę. Be to, šiame punkte vietoj žodžio „Metodikos“ įrašytinas žodis „Taisyklių“.

3. Projekto 2 p. nuostata „savivaldybės <...> gali skaičiuoti pagal atiduodamų mišrių komunalinių atliekų svorį“ tikslintina, atsižvelgiant į Vietinės rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio nustatymo taisyklių 31.4 p. nuostatas, kurios mišrių komunalinių atliekų surinkimą sieja su atiduodamų mišrių komunalinių atliekų *svorio (kiekio) norma*.

4. Projekto 2 p. pateikiami kardinaliai priešingi argumentai dėl įstatymo projekte Nr. XIIP-2082 dėstomų Atliekų tvarkymo įstatymo 30 str. 10 d. 4 ir 6 p. nuostatų vertinimo, nurodant, kad jie tik „pertekliniai“ (beje, pertekliškumas netinkamai motyvuojamas tuo, kad atitinkamos nuostatos jau įtvirtintos poįstatyminiame teisės akte), tačiau kartu vėliau pateikiant kategorišką teiginį, kad šie punktai brauktini.

5. Projekto 4 p. paskutiniojo sakinio argumentai, jog įstatymo projekte Nr. XIIP-2082 siūlomas įtvirtinti teisinis reguliavimas neatitinka galiojančio Atliekų tvarkymo įstatymo nuostatų, nėra pakankami, kadangi neatitikimai gali būti šalinami keičiant galiojančią teisinį reguliavimą.

Teisingumo viceministras
Bakšys

Raimondas

Andrius Miliūnas, (8 5) 266 29 06, el. p. andrius.miliunas@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 30 STRAIPSNIO
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-2082“ PROJEKTO
(TOLIAU – PROJEKTAS)
(TAP NR. 17-1665(2)) (TAIS NR. 17-13319)**

2017-11-24 Nr.NV-2991

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, pažymime, kad esminių pastabų ir pasiūlymų neturime, tačiau atkreipiame dėmesį į šiuos redakcinius aspektus:

1. Projekto 1 punkto antrosios pastraipos paskutiniame sakinyje vietoje žodžio „savivaldybės“ įrašytinas žodis „savivaldybėms“, taip pat kalbos tvarkymo aspektu siūlytina koreguoti šio punkto trečiosios pastraipos paskutinį sakinį.

2. Projekto 3 punktas tikslintinas ir vietoje abstraktaus žodžio „neaišku“ siūlytina aiškiau įvardyti, jog teisinis reguliavimas būtų neaiškus, netikslus ir neatitiktų Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintų teisėkūros principų.

3. Projekto 4 punktas tikslintinas ir siūlytina išbraukti teisės aktams nebūdingą formuluotę „pažymėtina“.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Rimvydas Pilibaitis